

[Albrechtsen]

gjort opmærksom på det. Det ville nemlig være en helt ny og meget, meget alvorlig parlamentarisk praksisændring, hvis man kom ind på, at et flertal – måske endog et snævert flertal repræsenterende en regering, og det kan ikke udelukkes, at der igen kommer en regering, som har et snævert parlamentarisk flertal bag sig – skulle sidde og afvise forespørgsler og afgøre, efter hvilke kriterier det skulle ske osv.

Det ville være en overordentlig betænkelig, en meget, meget betænkelig praksis at komme ind på. Det ved hr. Arne Melchior godt, og derfor er det eneste, jeg bad om, at hr. Arne Melchior gik op og erkendte, at det var en fejltagelse, og jeg fornemmede på hr. Arne Melchior, skal vi sige udenomsforklaring, at det var han i virkeligheden godt klar over.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Albrechtsen fornemmede forkert. Jeg er helt enig i, at det skal være ganske ekstraordinære omstændigheder, der i givet fald ville få et flertal, som jo altså ikke eksisterer i denne sag, til at afvise en forespørgsel, men det er også en ganske ekstraordinær forespørgsel, der her er indgivet. Så længe Folketingets forretningsorden med Folketingets egen vilje har denne mulighed stående, så må det have en eller anden mening, nemlig at når en forespørgsel er for kugleskør, så må der være mulighed for det. Jeg erkendte i mit første indlæg, at det var der altså ikke flertal for. Det har jeg erkendt på ny.

I øvrigt er jeg ikke på nogen retur. Jeg mener, at der må være visse grænser for galskaben, og når man altså kan gennemtrumfe en sådan dagsorden, som her skal gennemtrumfes, og som efter min bedste mening er i strid med grundloven – jeg føler mig oven i købet overbevist om, at en sådan sag vil kunne vindes, men jeg føler mig lige så overbevist om, at der er ingen, der gider bruge tiden på denne småsag til at få statueret dette – når man kan gennemføre denne debat og denne beslutning, så kunne man lige så parlamentarisk korrekt gennemføre det, som er hjemlet i Folketingets forretningsorden.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg har med stor interesse lyttet til denne debat mellem VS' og CDs ordførere. Hr. Arne Melchior's synspunkt er mig komplet forståeligt, fordi hr. Arne Melchior øjensynlig ikke selv har draget konsekvensen af det.

Det er klart, at Folketinget har en mulighed for, når man vedtager at fremme en forespørgsel, at stoppe den, og det skal man selvfølgelig gøre, hvis man mener, den er grundlovsstridig. Men hr. Arne Melchior har jo stemt for, at denne forespørgsel blev fremmet, og jeg vil gerne spørge hr. Arne Melchior: hvad er forklaringen på, at hr. Arne Melchior nu står herop og siger, at han ikke synes, man skulle fremme en forespørgsel, som han selv har været med til at fremme?

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg må sige, at jeg også finder det forbløffende og pinligt, at hr. Arne Melchior nu går på talerstolen og fortæller Folketinget, at han mener, at han har gjort sig skyldig i grundlovsbrud, og det mener den konservative ordfører øjensynlig også. Jeg synes, det er interessant, også i lyset af, at denne forespørgsel er fremkommet på opfordring af forsvarsministeren, der meddelte os i det udvalg, som hr. Arne Melchior er formand for, at hvis folketingsflertallet ville have sine synspunkter i denne sag igennem, så måtte man tage den i folketingssalen.

Nu har man pludselig her, efter at Folketinget enstemmigt med hr. Arne Melchior's stemme, med hr. Bo Kristensens stemme, med forsvarsministerens stemme har fremmet denne forespørgsel, den frækhed at bruge vores tid på en lang række tågetaler om, at der er tale om grundlovsbrud. Det er bevis for, at man ikke tager grundloven alvorligt.

Jeg kan forsikre hr. Arne Melchior om, at den dag de borgerlige partier eller regeringen måtte komme trækkende her ned i folketingssalen med noget, vi betragter som grundlovsbrud, så vil vi gå herop og sige det. Vi vil ikke opfordre til først at begå det, derefter stemme for det, og så bagefter komme løbende og gøre os til grin på Folketingets talerstol ved at sige, at grundloven er overtrådt. Enten tager man grundloven alvorligt, og så lader man være med at sidde og sove i salen, eller også gør man det ikke.